

SOSIALURIN

Bladstjóri:
Vátt SørensenÚtgevarir:
Føroya JavnaðarflekkurPrentar:
Prentsmiðjan á Høggvægg

Fyrivarnir

TAÐ er sjálvandi eingin, sum í loði, tí eingin flokkur kann dag kann siga nakað um, hvussu arbeiðið hjá nóggu landsstýrinum verður at laga seg — um teir verða forir fyrir at halda áfram við uppbyggingararbeiðnum, har gamla landsstýrið slepti, ella tað kemur aftur í naggatöðina og niðurgongdina, sum eyðkendi tey 8 áriní fólkaflokkurin sat í landsstýrinum. Teir skulu til at reka ovurdrýan yvirtøku- og sjálfstýrispolitikk, íð ivaleyst ikki allir av samgonguflokkunum eru so hjartaliga glaðir fyri nú, teir hava ábyrgdina, sum undan valinum, tá ið teir ikki smæddust at geva stór lyftir um alt hitt góða, ið fór at vera í kjalarvorrinum, bert teir sluppu framat at fremja sjálfstýrispolitikk.

FÓLKAFLOKKURIN er ógvu líga fyrivarin. Hetta er víki so

loði, tí eingin flokkur kann hava verið verri royndur av stórum lyftum, sum teir ikki kundu halda, tá teir finga ábyrgdina. Einku lyftið framt, men tvørtarimóti mong lyftir svikin. Við hesum kenslum í barmi er Dagblæðið longu farið at tveita ábyrgdina á javnaðarflokkinn — ábyrgdina av øllum tí, ið teir ikki vera forir fyrir at fremja, sjálvt um teir hava leiðsluna av einum sjálfstýrisstýri við reinum meiráluta. Gongur tað ikki, ja, so er tað P. M. Dam og javn aðarflokkurin, ið hava skyldina so er ábyrgdin teirra og ikki hjá fólkaflokkinum. Javnaðarmenn skulu hava skyldina, tá skattaborgarnir, sum eitt úrslit av sjálfstýrisvirkunum, skulu tappast fyrir meira pening at gjalda teirra sjálfstýrispolitikk, at v. s. kostnaðin av at nakrir vilja spæla »nationalise».

TRYGGINGARSAMBANDIÐ
FØROYAR

Føroya Krigstrygging tlf. 1090 Føroya Sjóváttrygging tlf. 1090
Føroya Brunnatrygging tlf. 1098 Fø. Vanlukkutrygging tlf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv -
ferðagóðs - bílar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

X.

Albert Buch bladstjóri situr á skrivstovuni og grevur sær í høvdinum. Hann hevur beint nú lisið blaðið Bergmál. Har stendur, at bladstjóri á »Dagens Emne» er skimlið oman á føroyskari blaðskrivning, eitt hýggj, sum øll menniskjur mugu vamlast við. Nú galt um at finna okkurt verri enn hetta. Men hvat var verri? Súrga, blárana, orr, hark, okkurt soverðið hevði hann hugsað um. Men hetta var so mangan sagt, at tað beit ikki á longur. Men so rann honum í hug orðið havtaska — »Punthavn bladstjóri er ein havtaska, eitt dýr, sum er næstan berur kjaftur». Hetta var gott. Nú skuldi hann fáa sær onkran at gera eina keipamynd av Punthavn í havtaskulíki. Hann liggur undir bakkanum og etur óhumsku, sum kemur úr kostarenninum hjá fólki. Hetta var verri enn hýggið og skimlið, og fór at verða torført at trumfa yvir.

Konan kemur inn og sigur, at her er ein maður, sum vil hitta hann.

»Hvor er tað?» spyr bladstjóri hussliga.

Bjarni Berg:»

»Einsamallur?»

»Ja.»

»Bið hann koma inn!»

Bjarni Berg kemur smáleandi, biður gottkvöld, leggur eina tasku frá sær og setir seg, sperrir beininí út eftir gólvinum og

Skeið fyri maskinmenn

Um nóg nógvir koma, verður skeið á Føroya sjómansskúla í hesum læragreinum:

Elektroteknikk,
Køleteknikk,
Diesellaru,
Nautiskum tólum (radar v. m.)

Skeiðið fer at taka 3 vikur og byrjar týsdagin 19. februar 1963 kl. 14. Ongin skúlapeningur verður kravdur.

Teir, ið ætla sær, verða bidnir siga frá ú Føroya sjómansskúla skjótast og allarseinast 15. februar.

FØROYA LANDSTÝRI, 15. januar 1963.

Keypa væl haggreiddan

feskan fisk

Tað er neyðugt, at fiskurin
er væl bløðgaður

Pí. BACALAO

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

135

festir sær í eina sigarett. — Ja, hann skuldi ikki venda fótinum, kom framvið og hugdi so inn. Hevði lisið greinina í Bergmál: »Eg sigi ikki til, Punthavn rópa nakran skiml ella hýggj. Tað er hann sjálvur, sum er skiml ella okkurt verri enn skiml, eg veit ikki. « ...ein havtaska», loypur tað fram úr Albert Buch, »eitt dýr, sum er næstan berur kjaftur og liggur og etur óhumsku». Bladstjóri reisir seg ovursintur og reikar runt á gólvinum: »Nógvi fyrir at verða so tiltýggjaður av einum soverðum bartrog — siga um meg, at eg eri skimlið oman á føroyskari blaðskrivning, eg, sum altíð havi styðjað tað, sum gott er, bæði kirkju og skúla, bæði avhald og allar góðar siðir. Eg, eg, eg hevði verið til sins at jarðlagt hatta beistið. Men so víst sum tað er ein rettvísur Gud yvir okkum, fer eitt so ónt menniskja einaferð at sleikja upp aftur alt tað illa, tað spyr út yvir onnur.»

Bjarni Berg situr fót á kross afturá og roykir, sigur læandi: »Leggið tygum einki petti í hatta, Punthavn skrivur. Hatta man vera monubresturin hjá honum. Hava tygum ikki hoyrt?»

»Ha, hoyrt Monubresturin. Nei, hvat? Albert Buch toyggir hálsin og slotar. Andlitíð tognar og eyguni vaksa: »Hvat vita tygum at siga mær?»

Bjarni Berg: »Kann eg leggja eina loynitiðindi undir tygum?» »Ha, loynitiðindi undir meg? Ja, ja, tað er sum at siga tað við steinin — ikki um aftur mínar varrar». Hann tekur ein stól og setir seg beint framan fyri Berg.

Bjarni Berg: »Ja, framtaksmenn hava í kvittanum at teppa Punthavn; og letur hann sær ikki siga, verður hann koyrdur frá blaðstjórastarvinum, kanska úr flokkinum við.»

Albert Buch gránar í andliti, tekur seg sjálfan á barkan og mest sum roynir at opa okkurt har. So kemur tað: »S. . kal Punthavn koyrast frá blaðstjórastarvinum, ha...hava teir funnið onkran uppáttur verri ella hvat, tann unga Dýrindal kanska?»

»Nei, tað er ikki tað, Albert Buch. Men teir vilja ikki hava

í Kjartans
„hulu hond“

Undir landsstýrissamráðingunum skal Sigfried hava lovað Kjartan at verða formaður í havnamevndini í Havn.

Nú skuldi val fara fram.

Men Sigfried hevði eisini lovað Peturi heidurin, formannsheiturin. Men Petur segði korta nei. Hetta varð lovað mær, tá ið eg rak alt mitt valalið á val at velja Sigfried. Eitt orð er eitt orð, mitt góði Kjartan.

Jó, eitt orð er eitt orð, og ein maður er ein maður, rópar Kjartan — og, leggur hann aftrat, at um teir ikki hildu orð yvir fyrir sær, skuldi hann syrgja fyrir, at samgongan ikki varð eldi enn at orð ið til hansara varð brotið.

Sissa teg, Kjartan, rópti ein fólkaflokkamaður.

Fundurin varð settur. Poul Petersen varð valdur til eld slökkjara.

Hann royndi so at gera tað kunst stykkið at fáa Petur at lata Kjartan fáa formannssessin. Petur mátti ofra seg fyrir fosturlandið og sjálfstýrissamgonguna.

Og helst verður eldurin sløktur hesa ferð.

Men Kjartan hevur fingið blóð á tannina, brettir sær á og sigur í sigursrúsi:

Teir eru í míni »hulu honde, Erlendur, Hákun, Knútur, Karstin og Niels — fyrir ikki at gloyma Sámal, sum hevur gingið runt Norð oyar og skrálað — tað er mikkið, at hann kann skrála — at eingin vildi gera landsstýrið við Kjartan Mohr sum tyngdini á vágskálini. Men teir eru nú í míni hulu hond. Eg skal læra teir uppi at sita. Tað skulu teir fáa at kenna.

Hann metti meg við ein litlan de Gaulle. Nei, eg skal vísa teimum, at eg eri eingin litil de Gaulle, men ein stórrur føroyskur de Gaulle.

Lat Erlend røra ein fingur fyrir fiskimenninær móti reiðarunum. Hann skal fáa við meg at gera. Nei ikki eitt oyra í yvirtøku, sum merkir skati fyrir teir stóru. Ikki eitt oyra meiri frá reiðarum til fiskimenn. Ikki eitt oyra. Tað skal eg vera góður fyrir. Eg verji meg sjálfan. Eg eri stórarbeiðsgevari, stórreiðari, stórbyggjari. Eg skal hava mitt. Hvussu kunnu Føroyar eksistera uttan meg. Nei, tað kunnu tær ikki. Og landsstýrið kann heldur ikki eksistera uttan at lystra meg. Tað skal eg siga teimum!

Og enn stendur formannssessurin í havnamevndini kaldur og tómur.

Føroya
Fólkaháskúli

Skeið fyrir gentur byrjar á Háskúlanum týsdagin 2. apríl. Tær ið ætla sær á skeiðið, verða bidnar at siga skúlanum frá áðrenn 1. mars. Munandi studningar fæst frá landsstýrinum, og umsóknarbløð, innskrivningarskjal og skrá skúlan fæst við at vendi sær til undirritaða. Komid fjølmentar!

Marius Johannesen.

Framíhjastarv
SUM HAPPAÐRÁTTARSELJARI
Í NES SÖKN

er leyst at søkja. Umsóknir verða sendur landsstýrinum innan 1. februar. Samsýningin er 7 % av søluni.

Føroya Landsstýri (happadrátturin), 16. januar 1963.